

Лодко на голубих хвилях,
Що колишешся так легко,
Як же ти подібна, лодко,
До хлоп'ячого віку!

Човне на валах бурхливих,
Що так борешся з вітрами,
Ти є образом правдивим
Теперішнього життя.

Лодка верне в тихий залив,
Човен розіб'єсь об скелі,
І останеться одно лиш —
Безконечний океан.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Цикл «З-над моря»](#);